

אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ

כְּתוּב: אֵלֵינוּ וּדְבוּרָה קִלְמ

עֲצוּב וְאִיוֹר: מִיִּקְל סְפִיק

הָאֲגוּדָה הַיִּשְׂרָאֵלִית לְטָרְשֵׁת נְפוּצָה

יְהוּדָה הַלְלוּי 75 תֵּל אָבִיב 65796

טֵלִי 03-5609222

האגודה הישראלית לטרשת נפוצה מודה לאגודה הקנדית הארצית לטרשת נפוצה על שהתירה לנו לתרגם ולהפיץ ספר זה ובמיוחד לגברת בוורלי בראון (Beverly Brown) מנהלת השירותים לפרט ולמשפחה - קנדה.

Translated and reprinted with permission of
the Multiple Sclerosis Society of Canada
250 Bloor St., E., Suite 1000
Toronto, Ont., M4W 3P9

עורכת: ג'נין ווסברג (Editor) Janine Vosburgh
תרגום מאנגלית: תרגומי אכות - שרות תרגומים
מקצועת מנפאואר
עצוב והפקת דפוס: דפוס קינן
מו"ל: האגודה הישראלית לטרשת נפוצה
רח' יהודה הלוי 75, תל-אביב 65796
טל' 03-5609222
פקס: 03-5609224

הַאֲגוּדָה הַיִּשְׂרָאֵלִית לְטֵרֶשֶׁת נְפוּצָה

שְׂמֵחַ אֵלֶיךָ יְיָ
וְשִׂמְחֵנוּ
וְשִׂמְחֵנוּ
וְשִׂמְחֵנוּ

פְּתוּבוּ: אֲנִי לְפָנֶיךָ וְדַבְרָה קוֹל
עֲצוּב וְאִיזוֹר: מִיִּקוֹל סִפְיָךְ

הָאֲגוּזָה הַיִּשְׂרָאֵלִית לְטָרְשֵׁת נְבוּזָה
יְהוּדָה הַלְלוּ 75 תּוֹ אָבִיב 65796
טל' 03-5609222

שָׁלוֹם, אֲנִי
דְּנִיאלָה
אֲנִי בֵּת
אֲרֶעָ.

לָקַח יוֹבֵל, אָחִי, הוּא
בֶּן שְׁנַת י"ס.

הנה אבא שלי
אמא שלי יש טרשת
נפוצה.

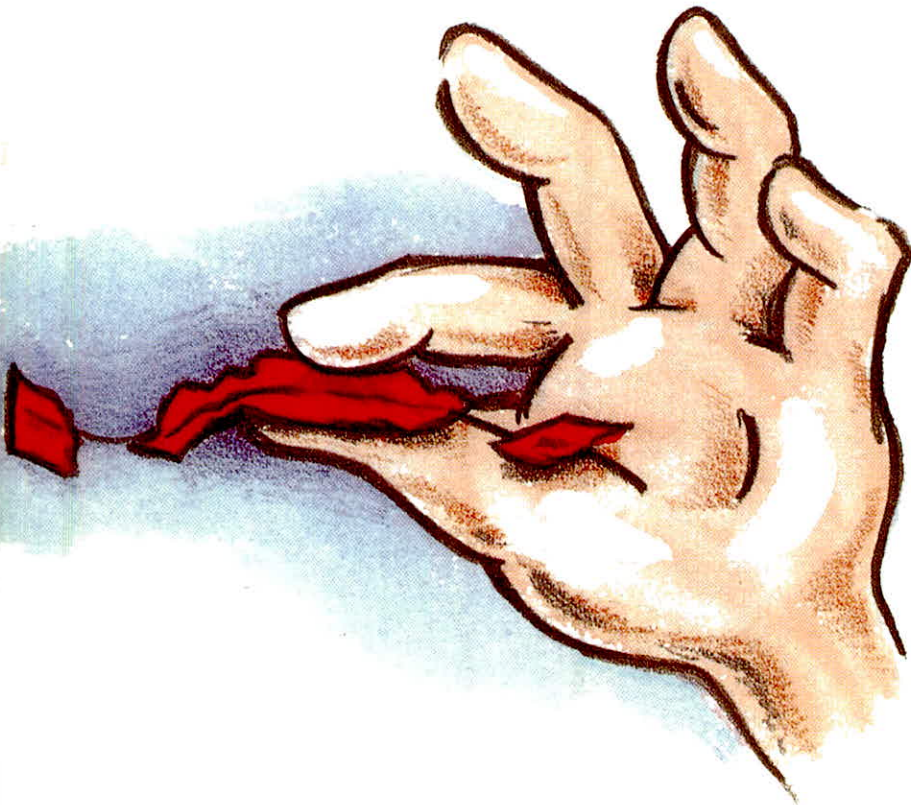
הנה אבא שלי
ולאת אמא.

אבא
אני
קוראת
לך
רק
טרשת.

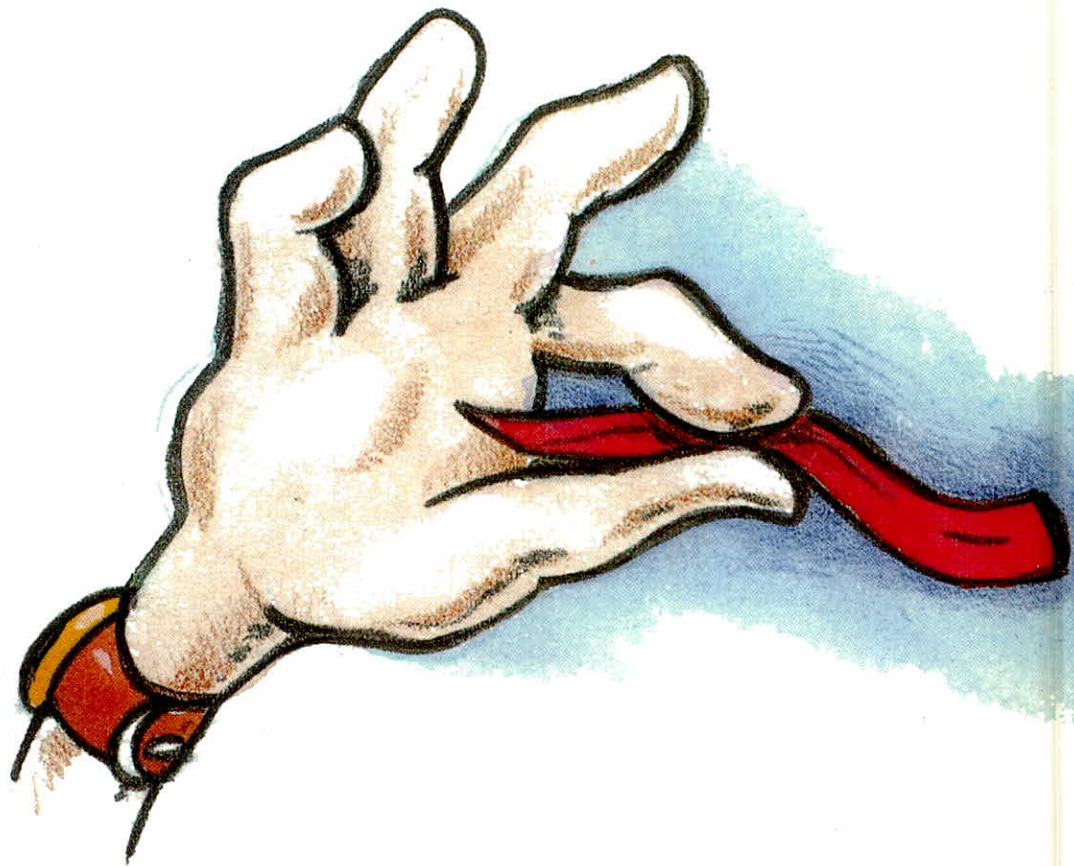
אמא הסבירה לי שטרשת היא מחלה שמפיעה על מצרחת
העצבים.

מצרחת העצבים נמצאת בגוף והיא אומרת לידיים, ארגליים
ולכן הגוף מה לעשות.

אילו אמא, בגוף הטרשת חסר קצת מהחומר שאטף את העצבים,
לא העצבים שלה לא יכולים להגיב לגוף מה לעשות.

לְחַמֵּךְ הֵלֵךְ שְׂאוֹלֵךְ אֶת הַצְּבָבִים יֵשׁ עִם מִיחֵד, קוֹרְאִים לוֹ מִי-א-לֵוּן.
כִּדְּוִי וְהִרְאֹת לִי מֵה קָרָה, הִרְאֹתָה לִי אֲמָא שְׁנֵי חוֹטֵי חֲשֵׁמֵל,

הָאֶחָד שָׁלֵם וּבִשְׁנֵי חֹלֶק מֵהַצְּטִיבָה קְרוֹצַ, וְרוֹאִים אֶת הַחוֹטִים.
הַצְּבָבִים הִבְרִיאִים הֵם כְּמוֹ הַחוֹט הִרְאֵשׁוֹן, הַשָּׁלֵם, וְהַחוֹלִים כְּמוֹ
הַשְּׁנֵי, עִם הַצְּטִיבָה הַקְּרוֹצָה.

אָמאָ אַוּמָרַת שְׁהַמַּח שְׁלֹהּ וְחוּט הַשְּׂדָרָה הֵם הַחֲלֻקִים
בְּמַעֲרֻכַת הַעֲצָבִים שְׁלֹהּ שְׁנֶגְעָא.
הַמַּח הוּא כְּמוֹ מַחֲשֵׁב, הוּא שׂוֹמֵר פְּקֻדוֹת לְגוּף וְאוּמָר
וְאוּמָה לְעֵשׂוֹת.

טוּר טוּר

אִילוּ אָמאָ חֲלוּק מֵהַעֲצָבִים לֹא בְּסִדָּר וְאֵלֶּי לְפֻקֻדוֹת
וְאִקַּח הַרְבֵּה לְמַן לְהַגִּיעַ, אוּ שֶׁהוּ מִתְבַּלְבֵּלוֹת
וְלִפְעָמִים אֲפִילוֹ הוֹלְכוֹת לְאַבִּיז.
"לֵךְ כְּמוֹ לְטֹפֵן לְסֵבֵא," אָמאָ אַוּמָרַת,
לְפְעָמִים הוּא עֹנֶה מִיָּד, כְּמוֹ
אִילוּהוּ, כְּשֶׁהִיא מַרְגִּישָׁה טוֹב
!הַפְּקֻדוֹת עֹבְרוֹת בְּסִדָּר.
לְפְעָמִים הַטֹּפֵן מְצִלָּו וּמְצִלָּו
לְפָנָי שֶׁסֵּבֵא עֹנֶה, כְּמוֹ
כְּשֶׁאָמאָ עִיבָה וְלְפֻקֻדוֹת
וְאִקַּח הַרְבֵּה לְמַן לְהַגִּיעַ
לְמַקּוֹם שְׁלֹהּ.

לפצמים אין תשובה, כמו שפעם לחוה נחמה על הרגלו של אמא, ואמא
בכלל לא הרגישה, עד שאני אמרתי לה.

לפצמים אפילו מקבלים מספר לא נכון, וזה דומה לפעם ששמת
קבית קרח על הרגלו של אמא, והיא צעקה: "זה חס! שורף לי!"

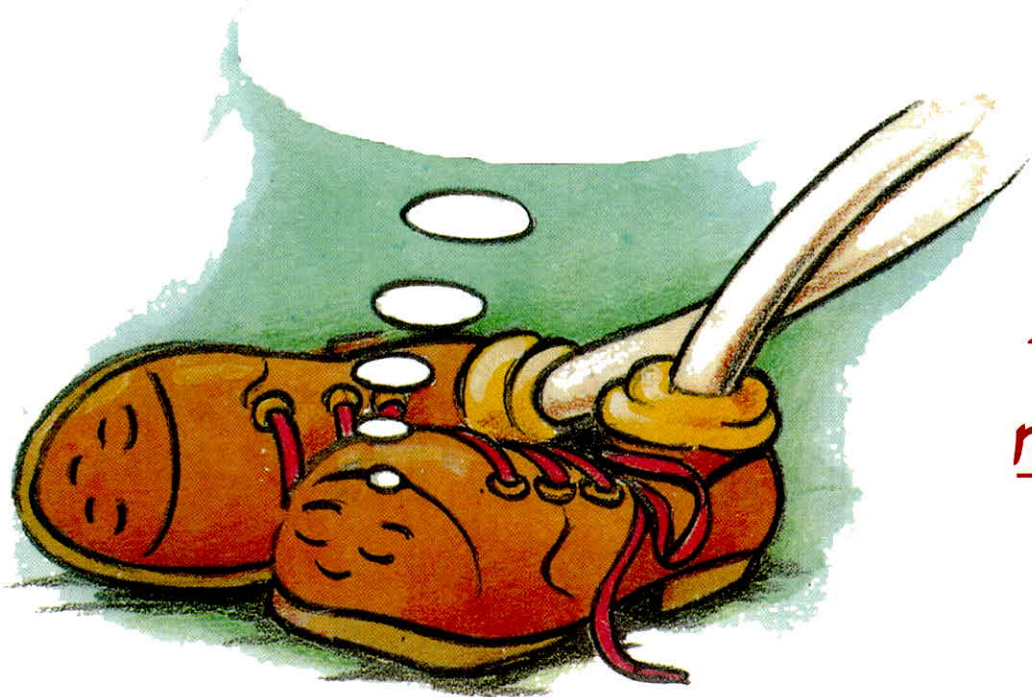
אני אספר איך אמא שלי מרגישה.
רוב הזמן היא ציפה מאז, כמעט כל יום היא זריכה ושכבה לנוח
אחרי הצהריים. גם הרגליים של אמא ציפות מאז, ולפעמים גם

השפוחית שלה לא בסדר, ואז היא זריכה כל הזמן ולקחת לשרותים.
בימים כאלה אנחנו כמעט ולא יוצאים החוצה.

אָמַא אַוּמֶרֶת שְׂכַשְׁהֲרָגְלַיִם שָׁהּ מְאֹד צִיבּוֹת, הִיא מְרַגֵּשָׁה
כְּאִלּוּ שֶׁקְצֵנְקִי עִם חוּל קְשׁוּר לֶה לְרַגְלַיִם וְהִיא זְרִיכָה לִסְחֹב
אוֹתוֹ אֶתְהָ לְכֹל מְקוּם.

הֲרֵבָה פְּעָמִים אָמַא מְרַגֵּשָׁה זְקִירוֹת, כְּמוֹ שֶׁל סִכּוֹת בִּידֵיִם
וּבִרְגָלַיִם, "לֶה כְּמוֹ שֶׁהֲרָגוּ נְרִצְמֶת," אָמַא אַוּמֶרֶת, אָבֹל אֲזֹלָה
הֲהֲרַגְשָׁה הַמִּשְׁנָה הֵלֹא לֹא נְצֻמֶת. בִּימֵים כְּאִלּוּ אָמַא מְשִׁתְּמֶשֶׁת
בְּמִקְל הַהֲלִיכָה שָׁהּ, וְאִנִּי חֲשֶׁבְתִי שֶׁרַק לְקִנִּים יֵשׁ מְקוֹת
כְּאִלּוּ.

"לֹא," אַוּמֶרֶת
אָמַא, "הַמִּקְל
עֲזָר לְהֲרֵבָה
אֲנִישִׁים, הִיא חֲמֵר
שֶׁלִי כִי הִיא לֹאקֶח
אוֹתִי לְכֹל מִינֵי
מְקוֹמוֹת."

לְפָצִיִּים, כְּשֶׁאֵמָּא נִמְנֵם אִיבָה, הִיא בְּמִיטָה
אֹד לְפָנַי יִבֹּל וְלִפְנָי.

בְּלִילָה כָּלָה אֵבָא מְשַׁכֵּיב אֹתָנוּ, אֵבָל אֶל יִבֹּל
וְאֵנִי לְזֹחֲלִים לְמִיטָה שֶׁן אֵמָּא, וְאֶל קֹרֶה מְשַׁהוּ
שְׁפָאֵנִי אֹהֶבֶת, אֵמָּא מְקַרֵּיָאָה לָנוּ סְפוֹר לְפָנַי
הַשְּׁנָה.

אַנִי קִצַּת עֲצוּבָה לְפָעֲמִים שְׂאֵלָא שְׂלִי יֵשׁ
טְרַשֶׁת וְאֲנִי מִתְנַעֵצֶת אֵלָיָהּ, מְאֹד!
אַנִי מִתְנַעֵצֶת אֵלָיָהּ כִּשֶׁהִיא הוֹלֶכֶת לְרֹפֵא,׀

אַנִי מִתְנַעֵצֶת אֵלָיָהּ
כִּשֶׁהִיא יֵשְׁנָה אַחַר
הַצְּהָרִים וְאֲנִי
מִתְנַעֵצֶת אֵלָיָהּ
כִּשֶׁאֲנִי בִּגְלוֹ.

לְפַצְמִים אֲנִי אוֹמֶרֶת לְאַמָּא: "לֵמָּה אֶתְּ

לֹא יְכוֹלָה לְהִיטֵת כְּמוֹ פֶּצֶס? אֲנִי לֹא

אוֹהֶבֶת שֶׁאַתְּ יֵשֶׁנָּה כֹּל הַלַּיְלָה, וְאֲנִי לֹא

אוֹהֶבֶת לִלְכֹת

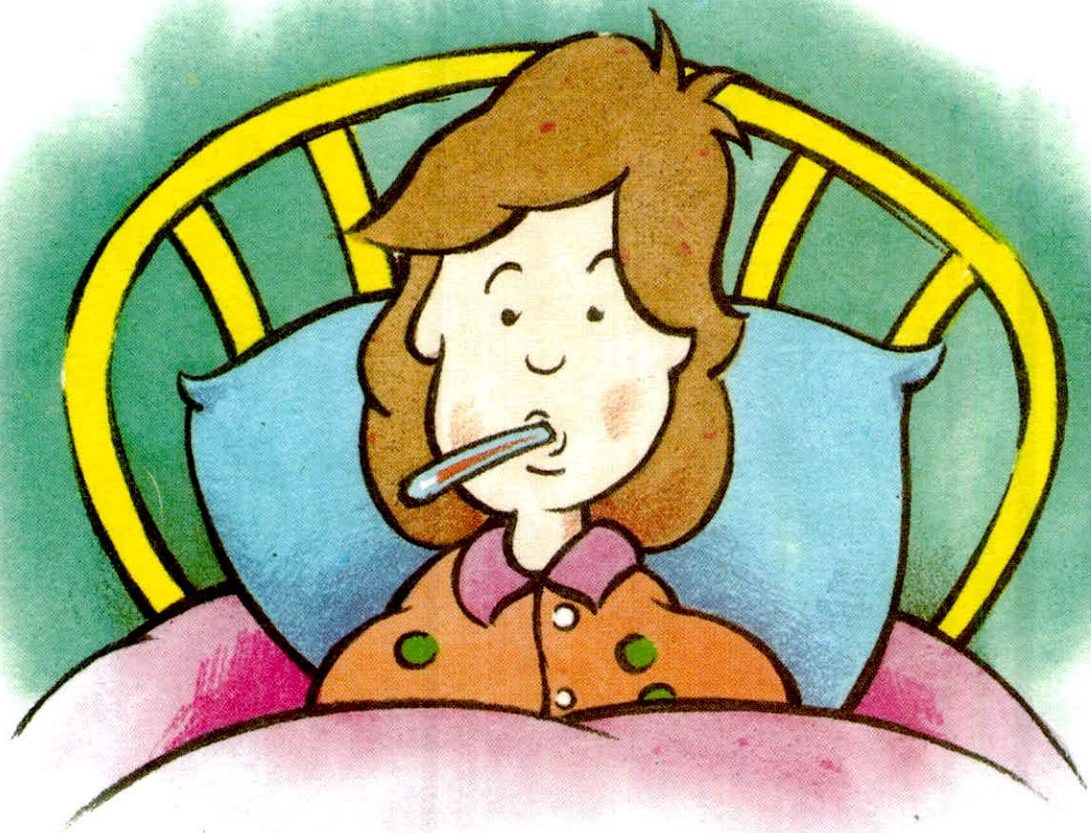
לְ"בֵיבִי סִיטָר."

אָנִי שׂוֹאֵלְתְּ: "אַמָּא,
הֲטָרְשֶׁת שְׁלֹךְ תְּעֹלֶס
פֶּעַם? אֵת תְּבִרְיָאִי
בְּכֹל?"

אַמָּא עֲוֹנָה לִי וְאוֹמֶרֶת שְׂאִין עֲצִיין תְּרוֹפָה לְמַחְוָה שְׁלִי, אָבֹל אוֹלֵי יוֹס
אַחַד יִדְעוּ מַה גִּירָם לְטָרְשֶׁת וְאַל גַּם יִכְלוּ לְרַפֵּא אֶת הַמַּחְוָה. וּבִינְתִים,
יְהִי יִמִּים בְּהֶס הִיא תְּהִיָּה בְּסִדָּר, וְיִמִּים אַחֲרֵים, בְּהֶס הִיא תְּהִיָּה
עִיבָה מְאֹד.

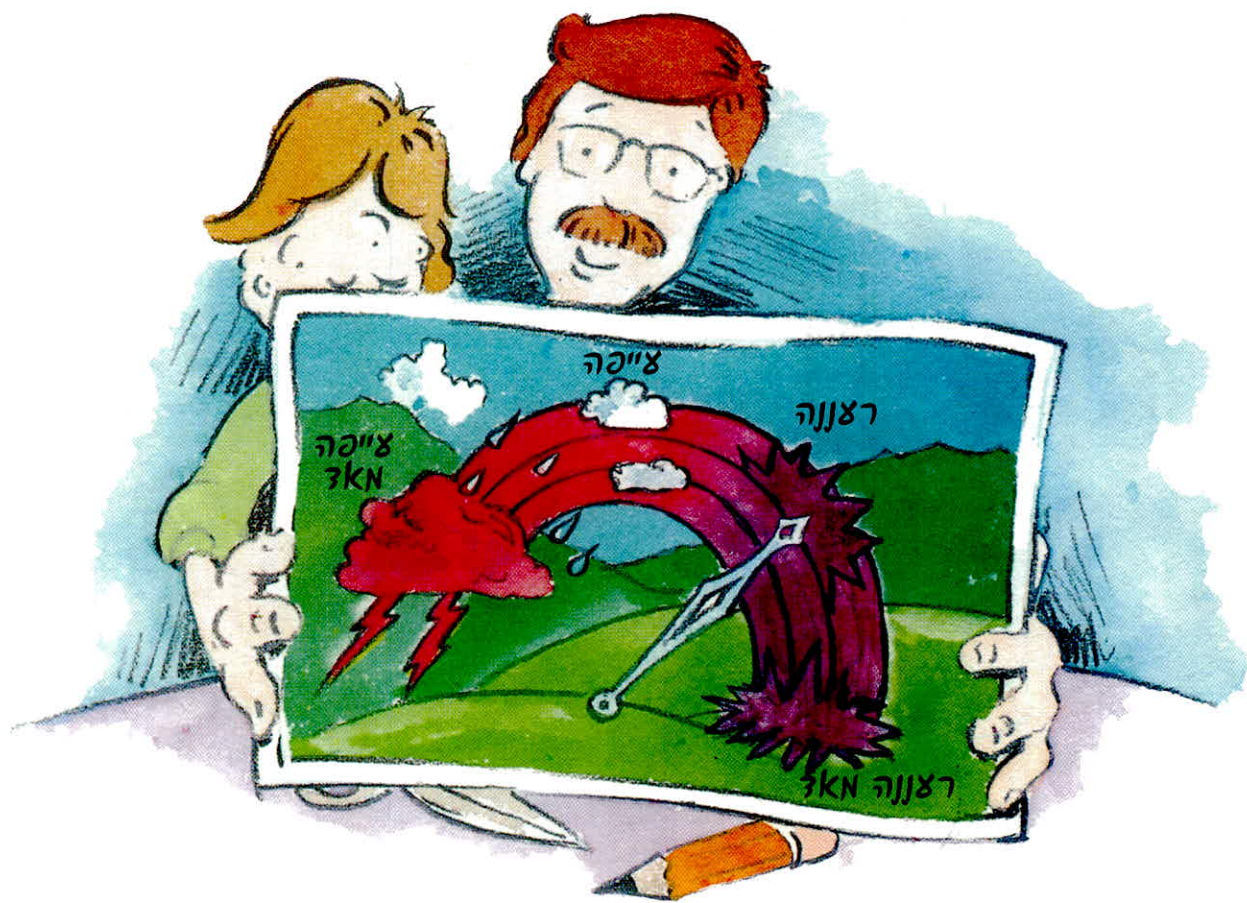

יוֹם אֶחָד פְּחַדְתִּי, וְאֵלֵאֵתִי אֶת אִמָּא אֲסֵגֵם! תְּהִי טָרֶשֶׁת כְּפֶאֱגֵזָה.
אִמָּא אֲמַרָה לִי שְׂפִנְרָאָה לֹא, כִּי הִטְרַשְׁתְּ לֹא תוֹרֶשֶׁתִּי, לְמִרְתָּ שְׂאֵנִי
לֹא מְבִינָה מַה לָּהּ, וְהִטְרַשְׁתְּ גַם לֹא מְחִלָּה מְדַבֶּקֶת, וְאֵת לָהּ אֵנִי דֹקָא
מְבִינָה, אִי אֶפְשֵׁר וְהִדְבֵּק בָּלָהּ כְּמוֹ בְּנִלּוֹת אוֹ בְּאֶבְעָצוֹת רוֹחַ.

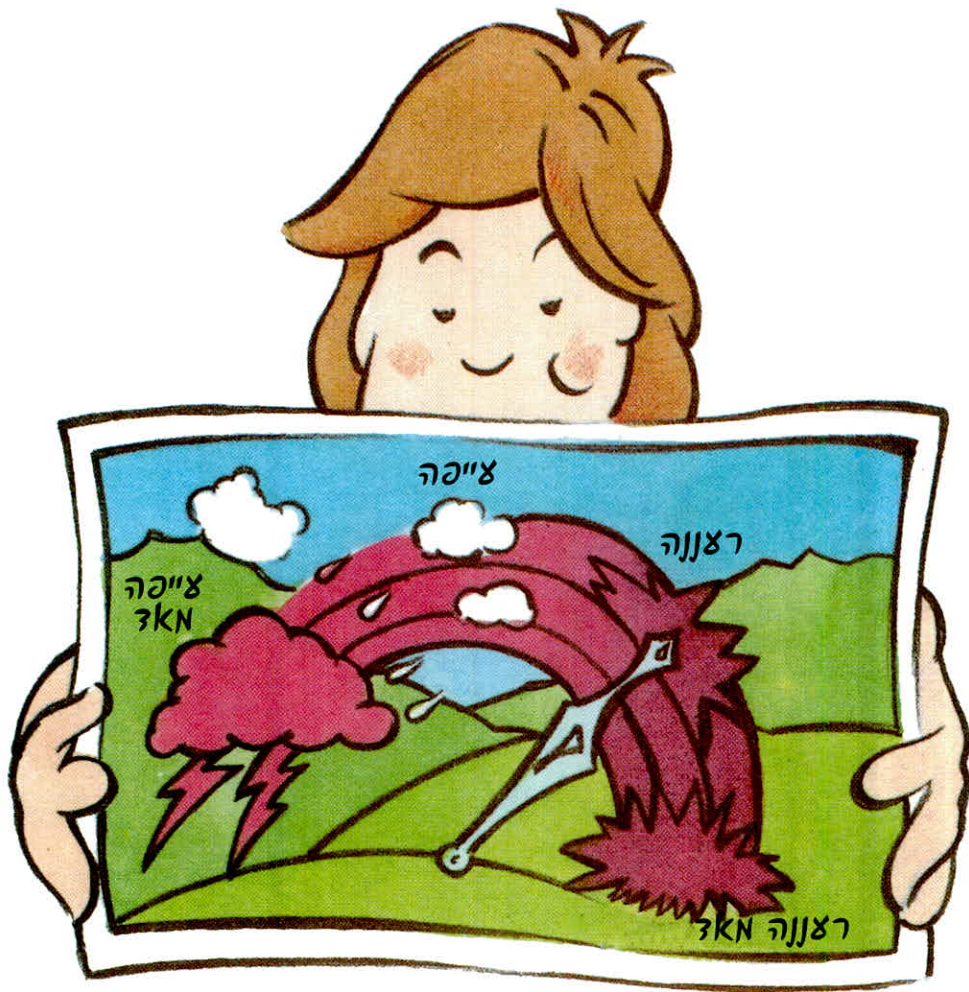

יוֹסֵף אַחֲדָי, אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, כִּשְׂאֵמָא יִשְׁנֶה, אֲבָא אֲנִי
הִכְנוּ קֶשֶׁת מִיחִדָּת.

לְהִי הַקֶּשֶׁת שְׁלֵנוּ.

הִיא מֵרָאה לָנוּ אֵיךְ אֵמָא מְרַגְּשָׁה.

הַצֵּבַע הָאֵזֶם בִּקְשֵׁת מַרְאֵה שְׂאמֵא צֵיפָה, וְאִין לָהּ סִבְלָנוֹת. לָהּ קוֹרָה
 כְּשֶׁהֲמַחְלָה שָׁלָה הֵכִי חֲלָקָה, וְאֵל אַחִי וְאִנִּי צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג הֵכִי טוֹב
 שְׂאֶפְשֵׁר.

הַצֵּבַע הַסָּגֹל בִּקְשֵׁת מַרְאֵה שְׂאמֵא רִצְנוֹנָה, וְאֵל יֵשׁ לָהּ כַח לְשִׁחַק
 אֶתְנוּ...

פֶּעַם אֶחַת אִמָּא הִרְיָמָה אוֹתִי בַּמְדַּרְגּוֹת וְאָנִי הִתְפַּלַּאתִי וְאָמַרְתִּי:
"אַתְּ מַצְלִיחָה לְהָרִים אוֹתִי לְמַרְוֹת שָׁיֵשׁ לֶךְ טַרְשֶׁת, נְכוּן?"

מָה אִמָּא שְׁלִי יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת?

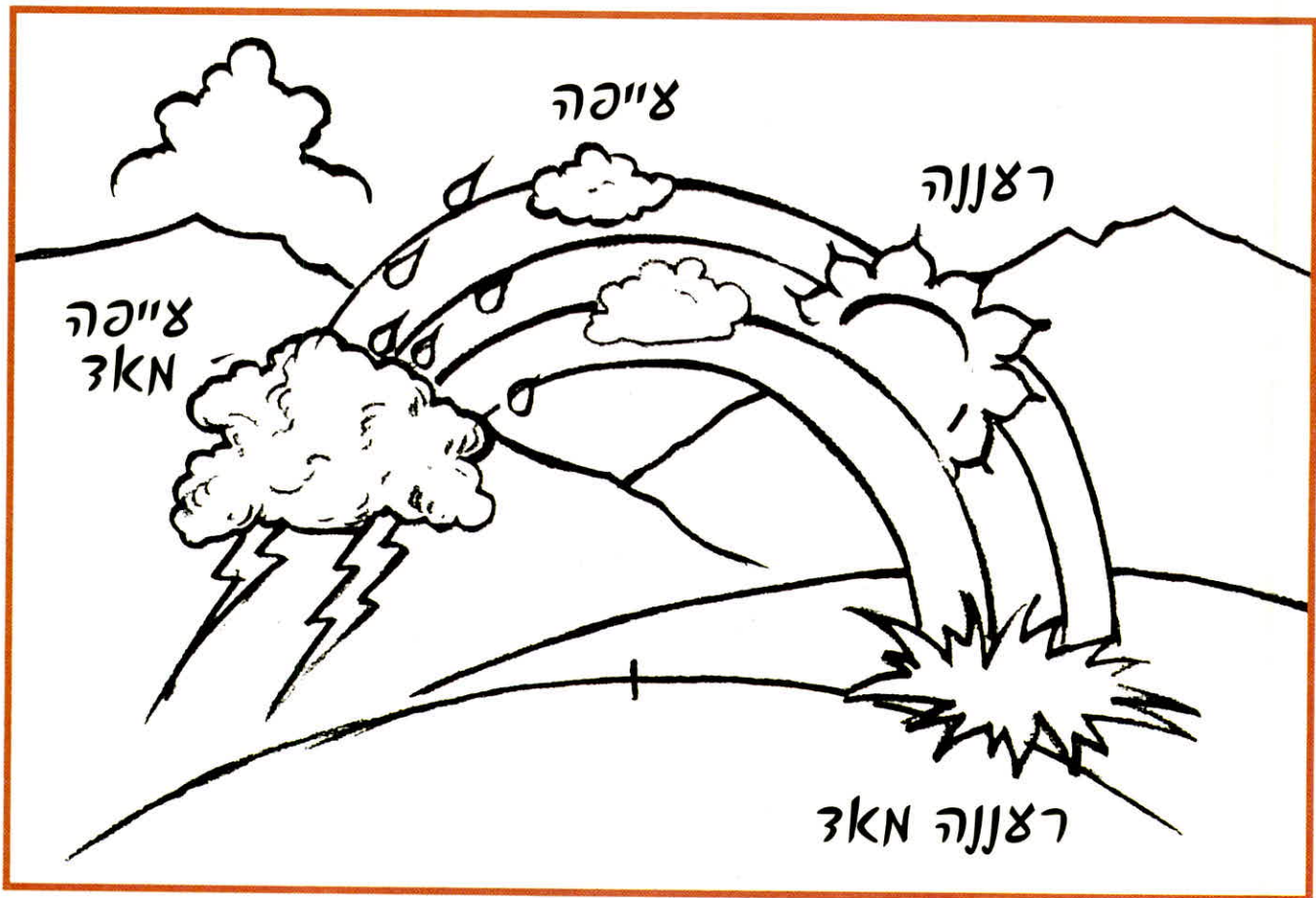
הִיא יְכוּלָה לְהַחֲלִיק בִּידֵי וְלַעֲלוֹר
לִי לֶאֱכֹל אַרוּחַת בֶּקֶר, כְּשֶׁאָנִי
חוֹלָה אִמָּא יְכוּלָה לְדַאֵג לִי
וְלִתֵּת לִי אִישׁוֹן אֶתְּהָ בַּמַּטָּה,
שֶׁסְּאֵנְחָנוּ מִתְחַבְּקוֹת.
אִמָּא יְכוּלָה לְטַפֵּל בִּי!

יְהִי חֶשְׁבִּי, לֹא מִשְׁנֶה
אֵיךְ הִיא מְרַגֶּשֶׁה, אֲמָא
תִּמְיֵצ אֹהֶבֶת אוֹתָנוּ,
אֶת יֻבֵּל וְאוֹתִי.

גַּם הַטָּרְשֶׁת לֹא
תוֹכֵל לְשַׁנּוֹת אֶת
לְהָ!

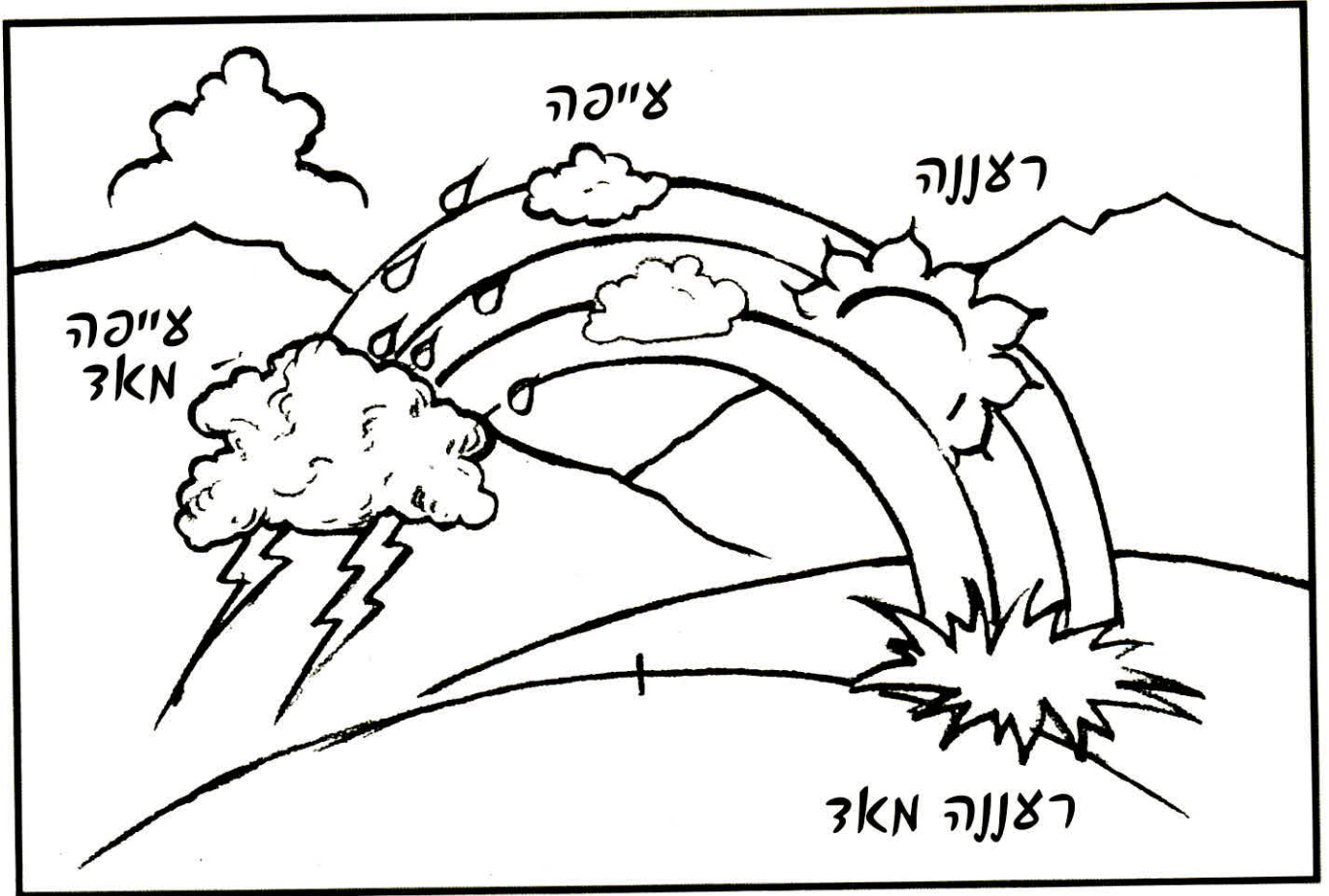
גַם אַתֶּם יְכוֹלִים לְהַכִּין לָכֶם קֶשֶׁת, מֵה שְׂאֵתֶם זְרִיכִים לָהּ
 זְבָעִים וְסִפָּה מִתְפַּצֵּוֹת.

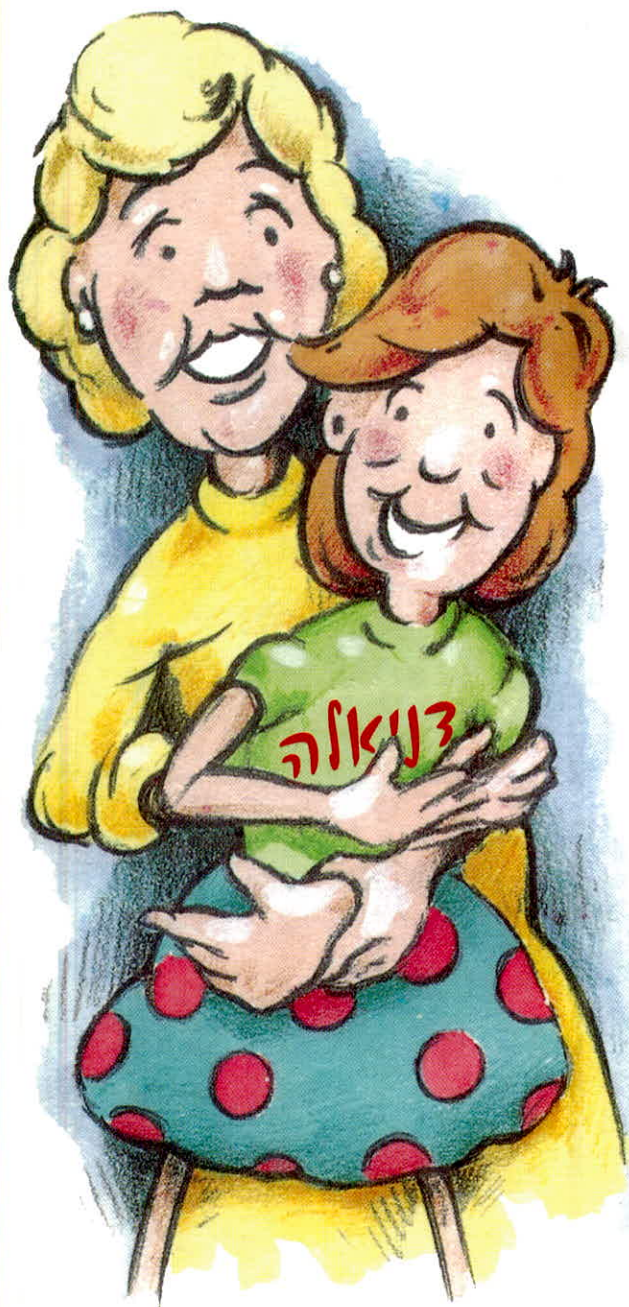
הַזַּיֵּאוֹ אֶת הַזַּיֵּיר מִן הַסֶּפֶר, גָּלוּ אֶת הַחֲלֻקִים שָׁלוֹ, זְבָעוּ אוֹתֶם
 וְחִבְרוּ הֵכֵל מֵחֶדֶשׁ.

מְבַגֵּר יִכּוֹל לְעַלֵּר לָכֶם. אֵל שֶׁתְּהוֹנוּ! זַיֵּאוֹה

להתראות! מצניאונה

לאמא שלי יש טרשת

כתבו: אליזבת ודבורה קלט

עצוב ואיור: מייקל ספיק

האגודה הישראלית לטרשת נפוצה

יהודה הלוי 75 תל אביב 65796 טל' 03-5609222

אנו מודים ל"חברת שרינג" על תרומתה הנדיבה ועזרתה בהפקת ספר זה.
כל ההכנסות ממכירת ספר זה, הינן קודש לרווחת החולים ובני משפחותיהם.